

College van Beroep voor de Examens

Nr. 2025-032539

Het College van Beroep voor de Examens,

mr. dr. N. Jansen, voorzitter, dr. R. Wilders en S.S. Çatak, leden

BESLISSING inzake het beroep van mevrouw [REDACTED], hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 28 maart 2025 tegen de beslissing van 14 februari 2025 van de examencommissie Communicatiewetenschap van de faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen, hierna te noemen ‘verweerster’, waarbij de scriptie van appellante voor het vak *Graduation Project Persuasive Communication* ongeldig is verklaard wegens plagiaat. Daarnaast is appellante uitgesloten aan deelname van alle vormen van tentaminering van de opleiding voor een periode van 6 maanden.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 14 februari 2025 is door verweerster het resultaat van appellante voor de scriptie van het vak *Graduation Project Persuasive Communication* (hierna: het vak) ongeldig verklaard wegens plagiaat. Daarnaast is appellante uitgesloten aan deelname van alle vormen van tentaminering voor de opleiding voor een periode van 6 maanden.

Tegen het besluit van 14 februari 2025 is het beroep van 28 maart 2025 gericht. Bij schrijven van 7 april 2025 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft op 22 april 2025 plaatsgevonden, maar heeft niet geleid tot een oplossing. Bij schrijven van 8 mei 2025 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Appellante heeft op 21 mei 2025 aanvullende stukken ingediend. Het beroep is tijdens de zitting op 27 mei 2025 behandeld, waar appellante is verschenen. Namens verweerster zijn verschenen, [REDACTED], voorzitter van de examencommissie, [REDACTED], lid van de examencommissie, [REDACTED], lid van de examencommissie en [REDACTED], ambtelijk secretaris.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet verenigen met de beslissing aangezien zij meent dat er geen sprake is van plagiaat. Appellante stelt dat het ingeleverde werk het resultaat was van haar eigen werk en dat zij geen stukken heeft overgenomen van haar medestudenten of dat het door haar ingeleverde stuk AI-gegenereerde teksten bevat. Appellante geeft aan dat zij in de veronderstelling was dat het was toegestaan om te verwijzen naar voorbeelden van scripties die zij kon vinden via LinkedIn of via vrienden, bij wie zij terecht kon met vragen over de opmaak, omdat de resultaten van het onderzoek en de onderwerpen totaal verschillend waren en zij geen problemen zag in het analyseren van andermans werk om haar eigen werk te verbeteren. Naar aanleiding van deze analyse heeft appellante de voorbeeldscripties van anderen gebruikt ter inspiratie en deze toegepast op haar eigen verworven onderzoeksresultaten. Appellant meent dat zij nimmer andermans resultaten heeft overgenomen en geeft aan dat zij zelf het complexe onderdeel van het academische onderzoek heeft uitgevoerd en dat dit ook blijkt uit het relevante werk in SPSS. Nu zij louter de andere scripties ter inspiratie heeft gebruikt, maar nog wel het eigen onderzoek heeft uitgevoerd, meent appellante dat er geen sprake is van plagiaat. Appellante geeft aan haar studie uitermate serieus te nemen en heeft zich dan ook voortdurend ingezet om de opleiding met goede resultaten af te ronden. Appellante geeft aan veel tijd te hebben gestoken in de scriptie en meent dat zij nimmer de intentie had om het vermeende plagiaat te plegen. Daarnaast heeft appellante een schriftelijke verklaring ondertekend waarin ze aangeeft dat ze nimmer andermans werk heeft gekopieerd of geplagieerd tijdens het schrijven van de scriptie. Appellante meent dat de opgelegde sanctie niet proportioneel is en dat haar een herkansing toekomt om de scriptie te herschrijven, zodat zij voldoet aan de gestelde regelgeving. Appellante meent dat zij

niet serieus is genomen, temeer nu er in het besluit een fout is gemaakt met betrekking tot de vermelding van het afstudeerproject. Appellante meent dat haar enorme werk dat zij in de scriptie heeft gestoken niet gerespecteerd is. Appellante geeft aan dat zij haar vervolgopleiding, gelet op de uitsluiting, moet uitstellen. Daarnaast geeft appellante aan dat het besluit grote financiële gevolgen heeft, nu zij zelf de kosten voor de opleiding moet dragen. Appellante verzoekt om haar beroep gegrond te verklaren en om haar toe te staan de scriptie nogmaals in te leveren, waardoor zij het format van haar resultaten kan herschrijven.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt dat sprake is van ernstig plagiaat en dat het besluit zorgvuldig tot stand is gekomen. Het verbaast verweerster dat appellante niet begrijpt dat haar werkwijze en een inhoudelijk deel van het door haar ingeleverde werk als plagiaat wordt aangemerkt, terwijl het ingeleverde werk zonder twijfel kwalificeert als plagiaat, gezien de aanzienlijke en herhaaldelijke overlap in verschillende delen van de scriptie. Dit is ook nadrukkelijk naar voren gekomen uit het Turnitin-rapport. Verweerster meent dat er meerdere delen van de scriptie vrijwel volledig steunen op de formuleringen, woordkeuze en redeneringsstructuren van andere studenten of bronnen. Het is niet toegestaan om de resultatensectie van iemand anders te kopiëren of handmatig te herschrijven en daar vervolgens eigen numerieke waarden in te plaatsen, omdat dit nog steeds het overnemen van andermans geschreven werk is, zelfs als de analyse van die waarden wél volledig door appellante is uitgevoerd. Verweerster heeft vastgesteld dat er op meerdere plaatsen sprake is van dergelijk plagiaat. In een bepaalde sectie is de geschreven tekst zelfs identiek aan die van een andere student. Verweerster stelt dat appellante ten aanzien van deze sectie zou hebben toegegeven dat zij deze sectie, hoewel deze volgens appellante zelf zou zijn geschreven, is gedeeld met andere studenten in een Google-document. Dergelijke handelwijze is in beginsel al in strijd met het gehanteerde beleid. Verweerster meent dat appellante, mede kijkend naar het punt waarop appellante zich in de bachelor bevindt, moet weten aan welke regelgeving zij zich dient te conformeren.

Verweerster stelt dat herkansingen zijn bedoeld voor studenten die zakken of de eerste deadline niet hebben kunnen halen, en niet voor studenten die de fraude- en plagiaatregels overtreden bij hun eerste kans. Verweerster meent dat appellante geen gelijke behandeling behoort toe te komen als de studenten die de scriptie niet in de eerste poging hebben behaald. Een herkansing toekennen na zulke duidelijke gevallen van plagiaat zou volgens verweerster oneerlijk zijn tegenover studenten die zich wel aan de regels houden en gebruik maken van de herkansing zoals bedoeld. Om appellante op eigen initiatief een herkansing toe te kennen, zonder enige duidelijke reden waarom dit in haar geval gerechtvaardigd zou zijn, en terwijl er duidelijk bewijs is dat zij laat in haar studie de regels voor academische integriteit heeft geschonden, komt verweerster ongepast voor. Verweerster meent dat de opgelegde sanctie proportioneel is, gelet op de ernst van het vastgestelde plagiaat en het feit dat dit een tweede overtreding van appellante betreft. Verweerster geeft aan dat de sanctie niet leidt tot meer studievertraging dan wanneer appellante het vak niet gehaald zou hebben. De opgelegde sanctie zou een pedagogisch en disciplinair karakter hebben, in de hoop dat appellante haar gedrag verbetert, zeker nu zij al eerder is gesanctioneerd voor plagiaat. Verweerster heeft de hoop dat appellante inziet dat zij daadwerkelijk plagiaat heeft gepleegd en dat dergelijke gedragingen niet door de beugel kunnen. Verweerster roept appellante dan ook op tot zelfreflectie. Gelet op het pedagogische en disciplinaire karakter, heeft verweerster besloten niet de maximale duur voor uitsluiting op te leggen die zij bevoegd is op te leggen, maar deze te beperken tot zes maanden.

Verweerster betreurt het dat er een administratieve fout in het aanvankelijke besluit is geslopen, maar dat deze fout onmiddellijk is gecorrigeerd door het toesturen van een nieuwe versie van het besluit. Verweerster geeft aan dat de administratieve fout volledig los staat van de inhoudelijke beoordeling van de zaak, die met grootste zorg en met volledige betrokkenheid is uitgevoerd. Verweerster ziet geen aanleiding haar besluit te herzien en verzoekt om het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Artikel 7.12b, tweede lid, WHW bepaalt dat de examencommissie een student die fraudeert het recht kan ontnemen een of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.
3. Artikel 7.12b, derde lid, WHW bepaalt dat de examencommissie regels vaststelt over de uitvoering van de taken en bevoegdheden onder andere met betrekking tot fraude, en de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
4. Artikel 4.13 van deel A van de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleiding Communicatiewetenschap van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen 2024-2025 bepaalt het volgende:

1. Het bepaalde over fraude en plagiaat in de Regels en Richtlijnen van de examencommissie is onverkort van toepassing.

2. Bij de detectie van plagiaat in teksten wordt gebruik gemaakt van elektronische detectieprogramma's. Met het aanleveren van de tekst geeft de student impliciet toestemming tot het opnemen van de tekst in de database van het betreffende detectieprogramma.

5. De Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie Communicatiewetenschap 2023-2024 bevat, voor zover relevant, de volgende bepaling:

9.2 Fraude, plagiaat en sancties – toepasselijkheid

De bepalingen van de Regeling fraude en plagiaat UvA-studenten zijn onverkort van toepassing en maken deel uit van deze Regels & Richtlijnen.

6. De Fraude en Plagiaat Regeling Studenten UvA, vastgesteld op 9 juli 2019 (hierna: de Regeling), bevat, voor zover relevant, de volgende bepalingen:

Artikel 1 Definities

1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Plagiaat is een vorm van fraude.

(...)

4. Onder ernstige vorm van plagiaat wordt in ieder geval verstaan:

(...)

c. het overnemen van werk van medestudenten en dit laten doorgaan voor eigen werk;

(...)

Artikel 5 Sancties bij fraude en plagiaat

(...)

5. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, vierde lid, waarbij het hele werkstuk dan wel aanzienlijke delen daarvan, inclusief het als eigen werk gepresenteerde onderzoek, afkomstig is van bestaand materiaal en elders gepubliceerd onderzoek dan wel literatuur, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden. Indien het werkstuk betrekking heeft op een bachelor- dan wel

masterscriptie worden de begeleidingswerkzaamheden van de scriptiebegeleider voor de duur van deze periode opgeschort.

Artikel 6 Sanctieverzwarende omstandigheid

Indien de student reeds eerder een schriftelijke waarschuwing of sanctie heeft gekregen in verband met geconstateerde fraude dan wel plagiaat volgt volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden.

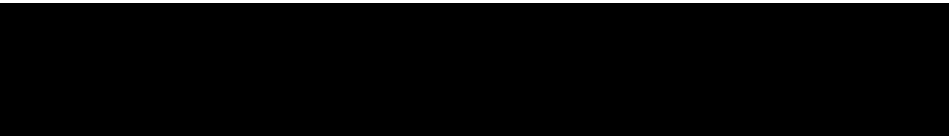
7. Het College acht dat verweerster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het handelen van appellante is te kwalificeren als een ernstige vorm van plagiaat. Appellante heeft het werk van medestudenten overgenomen en getracht dit door te laten gaan als eigen werk. Het College overweegt dat de intentie van appellante om al dan niet plagiaat te plegen geen factor is bij het bepalen of sprake is van plagiaat. Het College constateert dat appellante niet inziet dat haar gedragingen zijn aan te merken als plagiaat, terwijl er in deze kwestie overduidelijk sprake is van plagiaat. Het College stelt vast dat er sprake is van plagiaat in de zin van artikel 1, vierde lid sub c, van de Regeling.
8. Verweerster heeft dan ook terecht geconcludeerd dat er sprake was van ernstig plagiaat en was dan ook bevoegd om appellante op grond hiervan een sanctie op te leggen, gebaseerd op artikel 5 en 6 van de Regeling, nu er geen juist oordeel over de kennis, het inzicht en de vaardigheden van appellante kan worden gegeven door het vastgestelde plagiaat.
9. Het College oordeelt ten aanzien van de proportionaliteit van de opgelegde sanctie dat deze niet onevenredig en onredelijk voorkomt en komt daartoe met de volgende overwegingen.
10. Het College overweegt dat bij het opleggen van sancties, verweerster binnen het kader van artikel 5 en 6 van de Regeling een bevoegdheid toekomt om aan de hand van de feiten en omstandigheden de scriptie van appellante ongeldig te verklaren en haar voor een passende duur, tot maximaal 12 maanden, uit te sluiten van deelname aan tentamens.
11. Het College stelt vast dat de ongeldigverklaring en uitsluiting van deelname aan tentamens voor de duur van zes maanden niet disproportioneel voorkomt, mede gelet op de ernst van het plagiaat en de eerdere overtreding van de Regeling door appellante. Daarbij neemt het College in overweging dat verweerster ervoor heeft gekozen niet de maximale sanctie op te leggen wegens de pedagogische en disciplinaire insteek die zij heeft gekozen bij oplegging van de sanctie, hoewel zij hiertoe bevoegd was. De studievertraging van appellante is derhalve, kijkend naar de uitsluiting van zes maanden, beperkt en is daarmee gelijkgesteld aan de studievertraging die andere studenten zouden oplopen bij het niet behalen van het vak bij de eerste poging. Het feit dat door het vastgestelde plagiaat studievertraging ontstaat, is een logisch gevolg van de ongeldigverklaring en uitsluiting van deelname aan tentamens. Het College oordeelt dat de financiële gevolgen die hieruit voortkomen voor rekening en risico van appellante dienen te blijven. Appellante behoorde immers te weten dat het overnemen van werk van medestudenten onder plagiaat valt en daarmee niet is toegestaan, temeer nu het niet de eerste maal is geweest dat appellante gesanctioneerd is wegens plagiaat.
12. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond.
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen;
 - het College van Bestuur en
wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 3 juli 2025

A. Kramer LLB
secretaris

mr. dr. N. Jansen
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.

Let op, om beroep in te kunnen stellen dient u een betrokkene te zijn in de zin van artikel 7.59a lid 3 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Dit betekent dat o.a. contractstudenten geen beroep kunnen instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.